

Passie voor ambacht

Van computerbaan naar creatief bestaan

Wat voor baan kies je als geld geen issue zou zijn? Bijna een miljoen mensen nemen jaarlijks de daadwerkelijke stap. In tijden waar meer aandacht is voor zingeving, kiezen steeds meer mensen voor iets wat ze leuk vinden, zo stelt het Ambachtshuis Brabant, een instelling die mensen omschoolt. Vijf switchers over hun overgang naar een passievol werkleven.

TEKST SUSAN POEDER

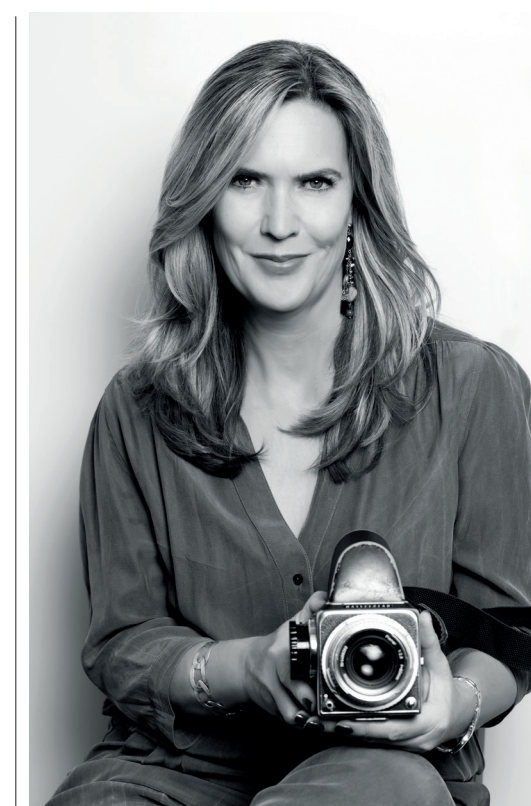
ANNELIES DAMEN

Toen: internationaal marketeer en salesmanager
Nu: fotograaf

“**N**a mijn middelbare school ben ik naar Nyenrode Business Universiteit gegaan. Als je toen had gezegd: je wordt fotograaf en gaat internationaal exposeren, dan had ik gezegd: ‘Huh, echt niet!’ Ik kom uit een ondernemersfamilie: mijn opa is de oprichter van Damen Shipyards Group en mijn vader heeft het bedrijf groot gemaakt. Zelf heb ik nooit de ambitie gehad om mij volledig toe te leggen op het familiebedrijf, maar ik blijf wel betrokken als board member. Na mijn studie heb ik veel marketing- en salesachtige projecten in het buitenland gedaan. Ik heb gewoond in New York, Curaçao, Gabon... Het reizen vond ik geweldig. Mijn ex was een enorme avonturier en toen ik 29 was heb ik alles verkocht en mijn baan opgezegd om een jaar met hem te gaan reizen door Afrika in een truck. In die periode is mijn liefde voor fotograferen ontstaan. Als je lang op reis bent, ga je anders nadenken over het leven. Ik dacht: Ik ga nooit meer voor een baas werken, nooit meer een hele dag op kantoor zitten. Misschien wil ik wel fotograaf worden. Ik weet niet hoe, maar dit is mijn droom. Toen ik terugkwam van mijn reis ben ik vier dagen in het familiebedrijf gaan werken en besteedde ik drie dagen aan fotografie. Ik volgde een opleiding. Daarna viel ik in een soort gat: ineens stond ik op eigen benen. Ik wist niet hoe ik zelfstandig een eigen creatieve serie moest maken. Mijn gevoel zei me dat ik terug moest gaan naar het eiland Lamu in Kenia, waar een vriendin woont die ik tijdens mijn reis had leren kennen.

“Op dat eiland werd mijn creativiteit aangewakkerd. Momenteel werk ik aan mijn eerste fotoboek dat de cultuur en de krachtige vrouwen van het eiland laat zien. Ik heb altijd bewondering gehad voor sterke vrouwen, zeker in derdewereldlanden waar vrouwen het veel zwaarder hebben dan mannen. Dat verhaal wil ik vertellen met mijn foto's. Keniaanse vrouwen zijn bezig met een inhaalslag: ze hebben goede ideeën, werken hard en bereiken echt iets. Het is niet meer van deze tijd dat vrouwen voor zich willen laten zorgen. *We zijn onafhankelijk, nu is het onze beurt.* Het boek gaat heel poëtisch worden. In het Swahili worden al honderden jaren gedichten geschreven, omdat moslims zich daar niet op dezelfde manier mogen uitdrukken zoals wij dat doen. Wij zijn best direct. Als wij een relatie willen, dan zeggen we dat. Dat doen zij niet, maar ze mogen het wel opschrijven in gedichten. Dat vind ik zo mooi. Een bijzondere imam die ik daar ontmoet heb, was zo vrij om zijn gedichtenbundel met mij te delen die ik mag gebruiken voor mijn boek.

“Ik ben zo blij dat ik deze stap heb genomen en naar mijn gevoel heb geluisterd. Als ik deze keuze niet had gemaakt, had ik me waarschijnlijk heel opgesloten gevoeld. Ik moest iets creatiefs doen. Het bijzondere is dat je het niet voelt als je twintig bent, maar na je dertigste komt het ineens naar boven. Het ondernemerschap zit echt in mijn bloed, wat veel creatieven missen. Het scheelt als je weet hoe je een verhaal moet vertellen en hoe je foto's moet verkopen. Je kunt veel zelfvertrouwen halen uit de ervaringen die je in een andere carrière hebt opgedaan. Maar volg echt je hart, voel bij jezelf wat je wilt doen. Ik geloof dat heel veel mensen werk doen waar ze niet gelukkig van worden. Denk niet: dat is moeilijk of lastig, doe het gewoon. Nee heb je, ja kan het worden. Als je het niet probeert, zal je altijd blijven afvragen waarom je het niet hebt gedaan.”

“Als je lang op reis bent, ga je anders nadenken over het leven. Ik dacht: Ik ga nooit meer voor een baas werken, nooit meer een hele dag op kantoor zitten. Misschien wil ik wel fotograaf worden”